

Les grans efemèrides del 45 versus les realitats del 95

■ JOSÉ MARÍA MENDILUCE
PRESIDENT D'EUROPA X BÒSNIA

aquest any en què es compleix el 50è aniversari de la derrota del nazisme, de la creació de les Nacions Unides i del "mai més", és preocupant veure com els caps d'estat i de govern d'Europa i dels Estats Units d'Amèrica es van passejar per París i no van veure Le Pen, van anar a Bonn i no es van assabentar que els atemptats racistes a Alemanya han augmentat en un 650% en els tres darrers anys i van visitar, a Moscou, aquell tsar alcohòlic que mentre rebia els seus col·legues estava massacrant Txetxènia. En cap d'aquestes ciutats no van tenir temps de pensar en Bòsnia. Alguns es van passejar pels camps de concentració —Auschwitz i Bouswal— i es van sentir profundament commoguts. Però cap d'ells no va sentir el que passava a Srebrenica, ni el que vivien els 400.000 ciutadans de Sarajevo, presoners en un immens camp de concentració. Sota la mirada atenta de l'ONU, hem permès que la capital bòsnia sigui, fins avui, el centre de la ignomínia més gran que ha conegut Europa des de la Segona Guerra Mundial.

apoc a poc, els drets dels individus i dels pobles, els tractats i les commemoracions s'han anat quedant buits de contingut. És alarmant de veure com els nostres governants, instal·lats en aquest supermercat de luxe que és Occident, s'han anat oblidant dels principis i valors que sustenten la convivència, la llibertat i la democràcia. I és alarmant perquè, després de la caiguda del mur de Berlín i de l'esfondrament del model comunista, alguns polítics, buròcrates i militars que sostenien el sistema estalinista s'han passat amb armes i bagatges a una altra ideologia amb què manipulen els seus pobles. Una ideologia que sembla la por a allò diferent, basada en el monopoli de la

informació i en l'odi a allò que no encaixa en els projectes d'aquests dictadors i criminals que, com en el cas de l'ex-Iugoslàvia, han convertit poblacions honestes en màquines de matar.

La història passarà factura als governants de les nostres democràcies l'ànim dels quals està més disposat a participar en el negoci potencial dels països que s'incorporen al mercat lliure que a defensar principis.

Els governants
i polítics mediocres
han observat amb
exquisida neutralitat
com unes colles
d'assassins, en nom
de la puresa ètnica
i religiosa,
massacraven
200.000 civils
i violaven 6.000
dones. Han dimittit
de les seves
responsabilitats
i s'han convertit en
còmplices del que
haurien de combatre.

Governants que no penses a utilitzar els mecanismes necessaris per protegir les víctimes dels projectes messiànics de líders, portaveus d'aquesta nova pseudoideologia anomenada nacionalisme radical. El descrèdit de les institucions internacionals és ja un primer avançament d'aquesta factura.

els governants i polítics mediocres han observat amb exquisida neutralitat com unes colles d'assassins, en nom de la puresa ètnica i religiosa, massacraven 200.000 civils i violaven 6.000 dones. D'alguna manera han dimittit de les seves responsabilitats i amb això s'han convertit en còmplices del que haurien de combatre. Davant aquesta deserció, o ens comencen a mobilitzar i desmuntem el discurs de la impotència o les societats continuaran desarmant-se en una dinàmica suïcida. Perquè els que violen no es desarmen, ells no canvien el seu discurs d'odi i ells no són neutrals.

aCatalunya, des del mes de juny d'enguany els ciutadans que s'han mobilitzat en solidaritat manifesta, cada dilluns a les 8 del vespre, han comprès que són, malgrat el sentiment general d'impotència i insignificança davant les grans figures de la política internacional, els protagonistes, des de la seva vergonya i la seva ràbia, del suport que necessita el poble de Bòsnia i Hercegovina. I al mateix temps que aquests milers d'homes i dones de Catalunya han demostrat lucidesa i constància, han i hem començat a demostrar que la convivència i els valors de la tolerància des de la diversitat no poden ser abandonats a mans dels que diuen representar la voluntat popular. Amb aquesta solidaritat tan magnífica, la gent de Catalunya ha demostrat tenir una vitalitat i sensibilitat polítiques que la fan més forta i més ben preparada per afrontar futurs reptes. ■